

I.

DRÁGA PÉTER, hát tényleg hogyan tűnik el az arcod, milyen gyorsan. És hova. A felejtésbe? Lassan, vonalanként, halványuló részletekben? Így utólag könnyű

94 Jász Attila

BELSŐ ARCOK.

ELKÜLDETLEN

KÉPLAPOK

Kovács Péter posztumusz

kiállítása

okosnak tűnő kérdéseket feltenni. De most az utolsó képsorozatodból és annak címéből indulok ki. Amin akkor gondolkoztál, amikor mintha tudtad volna már a választ. Amire akkor jöttél rá, miközben az egyetlen dolgot csináltad, amit mindig is szeretted, rajzoltál. Ahogy mondani szoktad, csak firkálgatok. Ez

mind nagyon te vagy. A firkálgatás és a tevékenység. A szorgalom. Ez is arcod része. A legmeghatározóbb. És látod, jelen időben beszélek, írok, mert még erős a jelenléted, ha arcod halványul is kicsit. Itt a képeid között még evidencia. Érzem a figyelmedet, pontos és fókuszált, mint mindig. És ahogy villan egyet a tekinteted gyerekesen huncut módon, szeretettel. Mindjárt a fülembé súgysz egy viccet. Arról, hogy milyen hülyeség az, amit csinálok. Hagyjam abba. Tudom. Nem szereted a kiállítás megnyitókat. Én se. Nem lehet megnézni rendesen a képeket. De talán így a legkönnyebb jelen lenned: elvegyülsz köztünk. A műveiden keresztül.

II.

KEDVES PÉTER, nem, az arcunk nem tűnik el, vonásaink talán homályosulnak, mint egy rossz fénykép, de az arc lényege marad. És ezt tőled tanultam épp. A látszólag kusza vonalak mennyire pontosan adnak vissza egy karaktert. Egy arcot. Nem a tükörképről beszélek, ami a fürdőszobai tükörből néz vissza fogmosás közben. A belső arcról, ami mindig is fedésben volt a láthatóval. Átpasszírozódott azon. Átnyomódott. Lecsupaszodott. Lehántolódott a felület, a bőr. Koponyán túlivá, születés előtti vagy halál utánivá, időtlenné vált. Látod, milyen könnyen átcsúsztam múlt időbe? Azt hiszem, mindig is ezt, mindig is így csináltad. A jelen pillanatban érezkelhető arcaidat próbáltad megrajzolni. Ahogy éppen múltba vált. Érvényét veszti. Megsemmisül. „Mikor meghal, egész pontosan akkor jön rá, hogy ez az óriási firka egyetlen ábra: saját arca képe.” Ahogy ezt Borges is tudta.

III.

KEDVES PÉTER, ez a képeslap-forma kissé olyan, mint azok a képlapok, amiket tőled szoktam kapni. Ahogy a saját műveidet reprodukáló képeslapba bele-
rajzolsz. Belerajzoltál. Ez is egy gesztus, hogy semmi sem olyan fon-
tos. Csak a lényeg. Ami mindig befejezetlen, befejezhetetlen. Írtam 95
valamikor nagyon régen erről is a képeid kapcsán. Hogy a kérdések
néha fontosabbak, mint a rájuk adott válaszok. Azt hiszem, ez tetszett neked,
az albumodba is bevetted. Most itt állunk, a választ csak sejtjük, de nem me-
rünk kérdezni. Pedig nagyon kellene, legalább bátortalanul. Hogy ugye nem
a test jelenítődik meg a képeiden, hanem a lélek, és annak lenyomatai, raj-
zolatai válnak lehetőfinoman láthatóvá. A választ csak te tudod, te ismered
– azt hiszem –, és nem homályosan, tükör által, hanem igazi belső arcodat is
látod már. Mára ennyi!

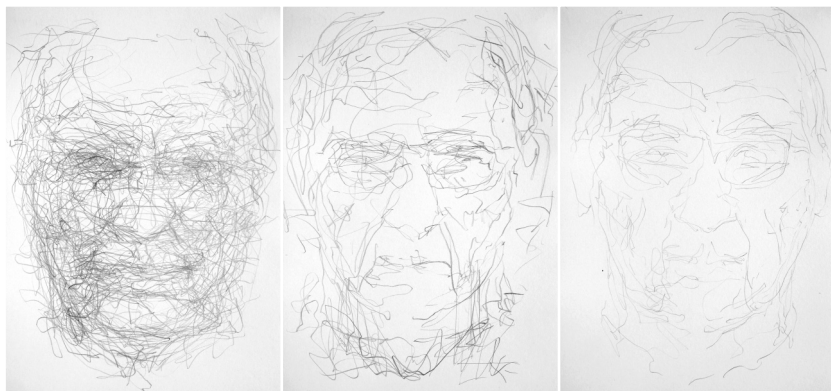
Öllem,
Jászod

IV.

[ARCVONALKERESŐ. Válaszkísérlet]

Az arcomat keresem, nem tükörben, hanem testrészekben
vagy kusza rajzvonalakban, de ahogy fogy, telik az idő,
egyre kevésbé fontos, mire nem vagyok, leszek,
már egészen jól látszik majd, ki is voltam valójában.

(Elhangzott Tatabányán a Kortárs Galériában 2019. november 15-én)

Folyóiratunk a
NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM és az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA
anyagi támogatásával jelenik meg.
Terjeszti a Budapesti, a Nemzeti és a Vidéki HIRKER RT.
és alternatív terjesztők

Szerkesztők

JÁSZ ATTILA – Csendes Toll (főszerkesztő)
PAPP MÁTÉ (költészet rovat: mahbija@gmail.com, zene online rovat)
REICHERT GÁBOR (kritika rovat: reichertgabor87@gmail.com)
SZÉNÁSI ZOLTÁN (főszerkesztő-helyettes, próza rovat: szenazol@gmail.com)

Lapterv és műszaki szerkesztés
SELLYEI TAMÁS OTTÓ

Munkatársak

BUCSI-KOVÁCS ANIKÓ
HEGEDŰS GYÖNGYI
KERTAI CSENGER
MAKÁRY SEBESTYÉN
MURÁNYI SÁNDOR OLIVÉR
SZILÁGYI MIHÁLY
SZÚCS BALÁZS PÉTER

Tiszteletbeli munkatársak

BUJI FERENC
CSEKE ÁKOS
MONOSTORI IMRE
MUZSNAY ÁKOS

ÚJ FORRÁS

IRODALMI, MŰVÉSZETI ÉS TÁRSADALMI FOLYÓIRAT
ALAPÍTÓ A KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT
JÓZSEF ATTILA MEGYEI KÖNYVTÁRA

Megjelenik évente tízszer

Alapítva ezerkilencszázhatvankilencben
Alapító főszerkesztő: PAYER ISTVÁN

Szerkesztőség: 2836 Baj-Szőlőhegy 2722/4

E-mail: jasz.attila@ujforras.hu. Interneten olvasható: www.ujforras.hu

Előfizethető az Új Forrás szerkesztőségi címén. Előfizetési díj egy évre 5000 Ft.

ISSN 0133-5332

Kiadja a József Attila Megyei Könyvtár. A kiadásért felel: Új Forrás Kiadó Nonprofit Kft.

Készült a Sollers Kft. nyomdájában Tatán.